

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica in Sexagesima Questio. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

De questionibus super euāge.

at bene dubitare et cogitare falsa: q̄ tñ dī
iudicare nō possit. Unū et hac rōne nō intē
dit lumē intellectū sicut posset: ne. s. hō sci
at dissoluere nodos in q̄s inducit. Et se
cūdō p̄suadēdo firmitatē in falso iudicio
eo mō q̄ et alia vicia volūtati suadet. Sed
p̄tra p̄missa Primo. Nullū em. pcedes ex
libero arbitrio semiari pōt a diabolo. Sz
bmōi sunt hereses. qz fm Hiero. et habet
xxiiij. q. iij. in c. heresis. Heresis greca ab
electio dicis. q. s. eam sibi vnuſq̄ eligat
disciplinā quā putat eē meliorē. g. z. c. Sō
lu. Negat minor. qz licet diabolū nō possit
sup liberū arbitrio mouēdo illū effectu. Unū
frādēdo. Unū dī Aug. iij. de trini. Dia
bolū sua subtilitate malignos affectū ip̄si
rat: et si sup seminat hereles.

Querit etiā pōt v̄p̄ heretici sint extir
pādi p̄ morte. Vide. iij. q. q. x. ar. iij. et v̄p̄
diabolū possit i volūtate semiare zizania
odij et vicioꝝ mouēdo illā effectu. Unū
de p̄ma. q. iij. ar. iij. z. q. q. ix. ar. vj. iij. con
tra g. c. lxxxviij.

Dñica in Septuagesima Questio xxj.

Verit̄ Vtrū denari⁹
q. diurn⁹. i. qui. p̄ labore diurno
seu diei vni⁹ reddi p̄sueuit. i.
deus vel brā v̄slo oīb̄ labo
rantib̄ in vinea dñi sit eiusdem pōderis
ac valoris. Respōdeo ex sc̄to Tho. i. q. q.
v. arti. iij. z. iij. dist. xl. q. j. ar. iij. q̄sticu
la. iij. colliḡt seq̄ns doctrina. Gradus bea
titudinis est attēdend⁹ fm gradū pfectio
nis in operā do: qz beatitudo in opatiōe p̄si
st. Pensat aut̄ pfectio opariōis in q̄ felici
tas p̄sistit ex duob̄. ex p̄te. s. opantis: et ex
pre obiecti. Unū p̄hs dī in. x. Eth. q. p̄fē
ctissima opatio ē altissime potēti pfecte
habitu nobilissimo: qd̄ est ex pre operatiō
et respectu nobilissimi obiecti. Iḡt cū in
rone beatitudinis includant duo. I. finis v̄l
tim⁹ q̄ est summū bonū: et ei⁹ adeptio v̄l
fructu. Una beatitudo non pōt esse maior
alia: nec possunt in ea esse grad⁹ ex parte
obiecti opatiōis seu q̄ntum ad ip̄m bonū
quod est beatitudinis obiectū et causa: quia
illud nō est nisi vnu omnino idem. I. deus

vel essentia dei. Potest tñ vñ⁹ esse beatior
ex parte operantiū: seu q̄ntū ad ip̄am ade
ptionē vel fructuōem huiusmodi boni. qā
fm q̄ habit⁹ pficiēs ad ip̄am opatiōem
id est lumē glie erit pfectio in vñ⁹ q̄ iu
alio: erit pfectio opatio et delectatio ma
ior. Sz cōtra. videt q̄ vñ⁹ nō possit alio
esse beatio. Primo. Nā hic dicit q̄ acce
perit singulos denarios: qz. s. vt dī Greg.
equalē eterne vite retributiōem sortiti sē
Soli. Unitas denari⁹ significat unitatē
beatitudinis ex pre obiecti: sed diuersitas
māsionū diuersitatē eiusdē fm diuersū
gradū fructuōis. Secundo. Nam summo nō
pōt esse maius. sed beatitudo est summū
bonū. g. beatitudo vniuers nō est maior q̄
alterius. Soli. est summū bonū in q̄ntu⁹
est possessio sive fructuō summi boni. Ter
tio. Nam vel homo nō est beat⁹: vel bea
titudo nō potest esse maior. qz si deest ali⁹
qd̄ bonū q̄ suppleri possit: desideriū hoīs
nō querat. si aut̄ nihil deest: non poterit
esse maius bonū. Soli. Nulli beato de⁹
est aliquid bonū desiderandū: qz habent
bonū oīs boni. sed dicis q̄s alio beatior et
diuersa eiusdē boni participatiōe. Beatit
udo aut̄ nō p̄sistit in gradu habendi de
um: quia cu. q̄cunḡ habitu: haberi possit
alius: nullus esset beatus. sed p̄sistit i hab
endo seu videndo deum. Additio aut̄
alio p̄ bono p̄ nō auget beatitudine. Unū
de dī Aug. v. p̄fessio. Qui te et alia nouit
nō p̄pter illa beatio: sed p̄pter te solum be
atus. Hec oīa ex sc̄to Tho. Ex q̄b̄ patet
q̄ ille denari⁹. i. de⁹ vñlus est eiusdē valo
ris in se sed nō capiētib̄ illū. qz nō oīs ca
piūt eu fm totū ei⁹ valorē: sz fm pl. mi
nus. Sed denari⁹. i. vñlio dei illa i se nō ē
vñ⁹ oīm: nec eiusdē valoris: sz est vna ex
trinsecē: qz ē de vno obiecto.

Querit etiā p̄t v̄l̄z valoz isti⁹ denari⁹
sit furor⁹ maior p̄ iudiciū. Vide. iij. dī
sti. xl. q. j. ar. iij. q̄sticula p̄ma. et v̄l̄z
laboratē in vinea recipiūt diuersum va
lore illi⁹ denari⁹ fm diuersitatē laboris
exerciti: vel fm diuersitatē charitatis et af
fect⁹ q̄ laborat. Vide. iij. dist. xl. q. j. ar.
iij. q̄sticula vltima

Dñica in Sexagesima.

Q. 3

Tractatus

III

Questio. xxij.

Veritatis Utz christ?

q. docēdo parabolis et similitudinib[us] ytebat. debuerit significare diuina per corpora vilia: p[er]ta p[ro] semine et seminatore et terras ac spinas vel per nobilias: puta: solem: lunam: astra: et supiores subias. R[ec]u. De h[ab]itu[re] Thom. j. dist. xxxiiij. q. iij. ar. iiij. sic docet. D[omi]n[u]s. iij. ca. cele. hierar. ostendit quenienti significationem diuina per creaturas viliorum quam per nobiliorum. Primo: q[ui] p[ro] ista magis occultatur diuina his quibus occultanda sunt. i. idignis. Secundo: q[ui] modus quenientissimus significandi diuina est per negationem. Sed viliora magis negantur et distat a deo quam alia. Tertio: q[ui] nobis datur minor erroris occasio in talibus. Si enim deo dicentes corpora nobiliora per similitudinem: de facilis simplices aliquip[er] sensibilia aliqd cogitare valentes possent credere illa de eo dici sum p[ro]prietate: q[ui] non pertinet sicut dicitur vila aial. Inuenit tamen deus in scriptura etiam nobiliorib[us] creaturis designari: sicut sole et stella et homini. Et non frequenter. Sed contra Primo. Nam ois et rati sumptio nois fit per modum similitudinis. Sed in rebus vilioribus non sicut nobiles similitudines ex quibus similitudo ad deum possit attendi. q[ui] ex talibus non debet transsumi noia ad diuina. Sol. Nihil oino carer precipitate diuine honestatis: iocque ex rebus quantius vilioribus possunt assumi aliqui similitudines quenientes ad diuinam. Quedam tamen noia creature per se sunt nominata id quod creatum est: h[ab]et defectum culpe a nexu sicut lydiabolus noiat naturam defor[ma]t. p[ro]p[ter]o. et in talibus noib[us] ut non possumus transsumere ad significandam diuinam. Secundo. Nam quanto in aliis rebus suenit exp[er]iencia dei similitudo ratio magis de noia transsumi debet ad significandam diuinam. Sed in angelis incorporeis exp[er]iencia est similitudo dei quam in corporibus est et ceteris. Sol. cum in angelis possim[us] considerare ipsas eorum perfectiones et modum habendi eas quam quenient naturam vel ordinem eorum: perfectionem noiam dicunt deo proprie et non symbolice: sicut de sapientia et misericordia: sed noiam experientiam illi modo non possunt dici deo proprie nec est metaphorice. quod metaphora sumenda est ex manifestis sensu. Et in nunquam iuuenimus in

scriptura deum noiatum cherubin vel seraphin vel homini. Si enim est tamen quod cum in una re sint diversae p[ro]prietates non quenit si ex eadem re fiat transuerso ad h[ab]itu[m] deo dicitur leo r[ex] fortitudinis. et diabolus sicut dicitur leo r[ex] crudelitatis.

Queritur etiam potest utrum ch[ristus] debuerit d[omi]nus uina propter obscuritate velare. Unde Thomas. iij. q. iij. ar. iiiij. Et utrum quenies fuerit ch[ristus] in frequentare p[ro]prietates. Unde. i. q. iij. ar. ix. et primo in p[ro]posito.

D[omi]nica in Quinquagesima Questio. xxij.

Veritatis Utru[m] christus

q. fuerit occulus a iudeis et galilaeis vel certe ipse se ipsum occidens sponte ponendo aiam suam: ut videlicet ipse dicebat Iohannes. x. c. Nemo tollit a me aiam meam regi. Respondeo. Ad h[ab]itu[m] responderemus ex doctrina sc[ri]pturarum. Quod primo quod est. q[ui] dicitur sic Ad videlicet cam mortis ch[risti] quod sine dubio in cruce mortuus fuit: considerandum est quod pro testari ei superberat quodque p[ro]prietate ad humana[re] naturam in ch[risto]: quod in aliis non pertinet. ut scilicet voluntatis eorum subiacet quod sunt naturalia: quod ipse fuit verus deus et verus homo. Unde hec assurgit cur ea que aia est simil fruebaet et partebat quod si eo nollet h[ab]ere factus est: ut scilicet sup[er]ioribus virtutibus ad inferiores redundatio non fieret nec inferiores propter suam passionem retardarent superiores ab actu suo: quod in aliis non pertinet. sicut in naturale poterit et in aliis non pertinet. Considerat atque ipso superberat ei voluntatis quoniam natura resisteret nocimento ilato et sequenti mors retardarebat: et quoniam cederet: ex quodcessione sequitur mors violenta. Unde eo volente natura restitit nocimento ilato vel quod ad finem pluit quod in aliis possit: ita quod in fine per multum laginis effusione quod integer virtus clamauit voce magna et statim eo volente natura cessit: et tradidit spiritum: ut se consideret dominus naturae ac vite et mortis. Unde habet admissum certior dixit Gereb h[ab]et filium dei erat Igitur iudei ipsum occiderat: quod irulerunt nocimenter mortiferum: et tamen ipse aiam sua posuit et tradidit spiritum: quod quoniam voluntate naturaliter cessit. Sed quod. Nam ipsum h[ab]et ipse fuisse homicida. Sol.